

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֶׁת וַיִּשְׁלַח י' בְּסֻלּוֹ הַתְּשֵׁפִי

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֵלֶיךָ בָּה"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשִׁי

בְּחֲמֵשׁ הַיּוֹם, יַעֲקֹב מִתְכַּוֵּן לַפְּגִישָׁה עִם עֶשָׂו וְשׁוֹלַח אֵלָיו שְׁלִיחִים. עֶשָׂו עֲדִין כּוֹעֵס לָכֵן יַעֲקֹב נֶעְרָךְ לְקִרְאָתוֹ בְּדוֹרוֹן (מִתְנָה) בְּתַפְלָה, וּמִלְחָמָה.

כַּעַת שִׁיעָקֵב הַשְּׁלִים עִם לָבֵן וְסִיִּים אֶת עֲנִיָּיו, הִיָּה עָלָיו לְהִתְפַּנּוֹת לַעֲשׂו.

הוּא קִוָּה שְׁאֵם יִשְׁלַח לוֹ מָסֵר יָפֶה, עֶשָׂו כָּבֵד לֹא יִכְעַס עָלָיו. וְלָכֵן הִחְלִיט לְשַׁלַּח שְׁלִיחִים לְדַבֵּר אִתּוֹ.

הוּא שִׁלַּח מַלְאָכִים שֶׁנֶּרְאוּ כְּמוֹ בְּנֵי אָדָם, כִּךְ שֶׁעָשׂו לֹא יִפְגַּע בָּהֶם. וְצִוָּה עֲלֵיהֶם לֹמֵר לַעֲשׂו: "אַל תִּכְעַס עָלַי עַל הַבְּרָכָה שֶׁאֲנִי אֲמַשֵּׁל עָלֶיךָ. כִּדִּי שֶׁהַבְּרָכָה הַזֹּאת תִּתְּמַמֵּשׁ, אֲנִי חִיָּב לִהְיוֹת קֹדֶם מִנְהִיג גָּדוֹל, וּבְמִקּוֹם לְמַמַּשׁ אֶת זֶה, מָה שֶׁעֲשִׂיתִי הִיָּה לְשִׁהוּת עִם לָבֵן בְּמִשְׁךְ עֲשָׂרִים שָׁנָה. אֲפִילוֹ לֹא יִכְלַתִּי לְהִגִּיעַ הַבִּיטָה בְּמִשְׁךְ כָּל הַזְּמַן הַזֶּה, כִּיִּן שֶׁעֲבַדְתִּי עֲבוּרוֹ וְעַם כָּל זֶה שֶׁמִּרְתִּי אֶת כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא נִהְיִיתִי רָשָׁע כְּמוֹהוּ.

"הֲאֵם זֹכֵר אֵתָּה שֶׁאַבָּא בִּרְךְ אוֹתִי שֶׁהֶאֱדָמָה שְׁלִי תִצְמִיחַ פְּרוֹת? אֵין לִי חֶלְקָת אֲדָמָה! כָּל מָה שֶׁיֵּשׁ לִי זֶה בְּהִמּוֹת וּמִשְׁרָתִים. לָכֵן זֶה נִרְאָה כְּאִלוֹ הַבְּרָכָה לֹא מִתְקִימָת כָּל עוֹד אֲנִי בַּחַיִּים בְּכֻלּוֹ. לָכֵן אֲנִי שׁוֹלַח לָךְ אֶת הַמָּסֵר הַזֶּה כִּדִּי לֹמֵר, הִבֵּה נְחִיָּה בְּשָׁלוֹם."

אוּלָּם כְּאֲשֶׁר הַמַּלְאָכִים חֲזְרוּ מִשְׁלִיחוּתָם, הֵם אָמְרוּ שֶׁעֶשָׂו לֹא נִרְאָה כְּמוֹ אִחַ שֶׁמוּכָן לְסֻלּוֹת. הוּא עֲדִין מְאֹד כּוֹעֵס וּמִסְכֵּן כְּמוֹ עֶשָׂו!

כְּאֲשֶׁר הוּא שֹׁמֵעַ שִׁיעָקֵב מִגִּיעַ, הוּא לָקַח 400 חֲיָלִים וּבָא לְתַקֵּף אֶת יַעֲקֹב. יַעֲקֹב חָשַׁשׁ שֶׁה' יֹאפֹשֶׁר לַעֲשׂו לְהַרוֹג אוֹתוֹ וְהִצְטָעַר שְׂאוּלִי יִצְטָרֵךְ לְהַרוֹג אֲנָשִׁים אֲחֵרִים בְּמִלְחָמָה עַל מְנַת לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ.

לָכֵן יַעֲקֹב הִתְכַּוֵּן בְּשָׁלוּשָׁה דְּרָכִים:

1. הוּא הִתְכַּוֵּן לְמִלְחָמָה וְחִצָּה אֶת מַחְנֵהוּ לְשְׁנֵי חֲלָקִים. חֶלֶק אֶחָד עִם הַבְּהֵמוֹת וְהַמִּשְׁרָתִים, וְחֶלֶק אֲחֵר עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ. הוּא יָדַע שֶׁה' עָלִיל לְגֵרָם לַעֲשׂו לְהַשְׁמִיד אֶת הַדְּבָרִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ אֲבָל הִיָּה בְּטוֹחַ שֶׁה' יִקְיָם אֶת הַבְּטָחָתוֹ לְשִׁמּוֹר אֶת מִשְׁפַּחְתּוֹ.

2. יַעֲקֹב הִתְכַּוֵּן לְתַפְלָה. הוּא הִזְכִּיר לַה' שֶׁהוּא אָמַר שֶׁיִּשְׁמֹר עָלָיו וְשֶׁה' רָצָה שֶׁהוּא יָשׁוּב

לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהַבְּטִיחַ שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּשָׁלוֹם. ה', אָמַר יַעֲקֹב, אֲנִי חוֹשֵׁשׁ שְׂאוּלֵי עֲבָרְתִי אֵיזוֹ עֲבָרָה וְכַעַת כָּבֹד לֹא מֵגִיעַ לִי שְׂתַקְיִים אֶת הַהִבְטָחָה. הִרִי נָתַתָּ לִי כָּבוֹד כָּל כֶּן הָרַבָּה בְּרָכוֹת, וְלֹא מֵגִיעַ לִי עוֹד. הִנֵּנִי לְחָרֹן בְּשֵׂאִין לִי כָּלוּם, וְכַעַת יֵשׁ לִי מִשְׁפָּחָה גְדוֹלָה וּרְכוּשׁ רַב. לָכֵן בְּמָקוֹם הַזֶּה שָׁלוֹ, בְּבִקְשָׁה קִיִּים אֶת הַהִבְטָחָה שְׂאֲנִי אֶהְיֶה לְגוֹי גְּדוֹל.

אֶת הַדָּרוֹךְ הַשְּׁלִישִׁית שֶׁבָּה הִתְכוּנֵן נִלְמַד בַּחֲמֵשׁ מָחוֹר בְּעֶזְרַת ה'.

תהלים / יום י' לחודש פרקים נ"ה- נ"ט

יִשְׁכֵּן דְרָכִים רַבּוֹת כִּי־צַד לְחַלֵּק אֶת הַתְּהִלִּים.

הַתְּהִלִּים מִחֲלָק לַחֲמִשָּׁה סְפָרִים כְּמוֹ חֲמִשַּׁת הַחֲמִשִּׁים. הַתְּהִלִּים גַּם מִחֲלָק לַשְּׁבַע חֲלָקִים, אֶחָד עֶבֶר כָּל יוֹם בְּשָׁבוֹעַ.

כְּאֲשֶׁר אוֹמְרִים חַת"ת מִיָּדֵי יוֹם מִחֲלָקִים זֹאת לְשִׁלְשִׁים חֲלָקִים כִּנְגֵד כָּל יוֹם בַּחֲדָשׁ.

בְּעֵתוֹת צָרָה הַרְבֵּי־הָיוּ אוֹמְרִים יוֹתֵר תְּהִלִּים מִהַרְגִּיל. הֵם הָיוּ אוֹמְרִים אֶת הַתְּהִלִּים גַּם כְּפִי שֶׁהִתְחַלַּק לִימּוֹת הַשָּׁבוֹעַ.

הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן וְהַרְבֵּי הַרִּי"צ שֶׁחָרְרוּ שְׁנֵיהֶם מִהַכְּלָא בְּיוֹם שְׁלִישִׁי. כִּיּוֹן שֶׁהָיוּ בְּכָלֵא, הֵם אָמְרוּ אֶת הַתְּהִלִּים שֶׁל יוֹם שְׁלִישִׁי לְפִי הַחֲלוּקָה שֶׁל יָמוֹת הַשָּׁבוֹעַ. בַּחֲלָק הַזֶּה מוֹפִיעַ פָּרָק נ"ה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ אֶת הַמְּלִים "פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי".

בְּזִמְנֵן שֶׁשֶׁחָרְרוּ אוֹתָם מִהַכְּלָא, הֵם אָמְרוּ אֶת הַפְּסוּק הַזֶּה.

הָאֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי, שֶׁאֶת חֵג הַגָּאוּלָּה שָׁלוֹ חוֹגְגִים הַיּוֹם, גַּם אָמַר פְּסוּק זֶה כְּאֲשֶׁר יֵצֵא מִהַכְּלָא, לְמִרוֹת שֶׁלֹּא שֶׁחָרַר בְּיוֹם שְׁלִישִׁי. הַגָּאוּלָּה שָׁלוֹ הִיְתָה בִּי כְּסִלּוֹ, וְהַפָּרָק הָרִאשׁוֹן שֶׁל יוֹם י' לַחֲדָשׁ (כְּמוֹ הַיּוֹם) כּוֹלֵל אֶת הַפְּסוּק "פְּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי".

תנ"א / קונטרס אחרון (י' כסלו שנה פשוטה)

לְמַדְנוּ עַד כֹּה בַּתְּנִיָּא עַל חֲשִׁיבוֹת וּמִיחָדוֹת קִיּוֹם הַמְּצוּוֹת.

הַכּוֹנֵה וְהָאֶהְבָּה שְׂאֵנוּ חֲשִׁים לֵה' גַּם הֵם חֲשׁוּבִים, אֲבָל קוֹרִים בְּעוֹלָם הָרַבָּה יוֹתֵר דְּבָרִים כְּאֲשֶׁר מְקִימִים אֶת הַמְּצוּוֹה.

שְׁנֵיהֶם נִכּוֹנִים כְּאֲשֶׁר מְקִימִים מְצוּוֹה אוֹ אֶפִּילוֹ רַק לּוֹמְדִים אֵיךְ לְקַיֵּם אֶת הַמְּצוּוֹה.

אוּלָּם מֵה קוֹרָה אִם לּוֹמְדִים הַלְכוֹת עַל דְּבָרִים שֶׁמַּעֲוֹלָם לֹא קָרוּ וְלֹא יָקְרוּ? הֲאֵם זֶה נִחְשָׁב גַּם כֵּן כְּמוֹ קִיּוֹם מְצוּוֹה?

הַיּוֹם הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן מְלַמֵּד שֶׁהַלְכוֹת הָאֵלוּ הֵן הַחֲכָמָה שֶׁל ה'. זֶה לֹא מְשֻׁנָּה אִם הַהֲלָכָה הִיא עַל דְּבָר שֶׁקָּרָה אוֹ לֹא קָרָה, זֶה עֲדִין הַחֲכָמָה שֶׁל ה'.

אֲבָל אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל אֶת הַכַּחַם הַמִּיחָד הַזֶּה רַק מִכּוֹנֵה וְהַרְגָּשָׁת קִרְבָּה לֵה'.

היום יום / י' כסלו

הַיּוֹם הוּא חֵג חֲסִידֵי מִיחָד. הָאֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי (שִׁיּוֹם הַהֲלָדָת וְיוֹם הַפְּטִירָה שֶׁלוֹ חֲלוֹ אֶתְמוֹל) יֵצֵא מִמַּאֲסָר!

בַּחוּל הַמוֹעֵד סְכוּת, הַרְבֵּי וְהַחֲסִידִים גִּילּוֹ שֶׁמִּישֶׁהוּ אָמַר דְּבָרִים לֹא טוֹבִים עַל הָאֲדָמוֹ"ר הָאֲמָצְעִי

כמה ימים אחרי שמחת תורה (יום אחרי שבת בראשית, יום ראשון כ"ח תשרי) המשטרה הגיעה לליובאוויטש כדי לאסור את הרבי האמצעי.

בדרך הם עצרו בדוברמיסל וליאוזנה, שם אמר האדמו"ר האמצעי מאמרים. ואז לקחו אותו לויטבסק, שם היה במאסר.

הוא נותר במאסר עד יום ראשון, פרשת וישלח - י' בסלו. (היום!)

ספר המצוות / מצות עשה רמ"ה

המצוה היומית, **מצות עשה רמ"ה**, היא אותה מצוה שלמדנו בימים האחרונים. כשאנו מוכרים משהו ליהודי אחר או קונים משהו מיהודי אחר, עלינו לעשות זאת בדרך התורה. ישנן הלכות רבות שעלינו לקיים כדי לודא שאכן עושים זאת בדרך שתשמח את ה'. למדנו חלק גדול מהם ברמב"ם ונוסיף ללמד עוד אי"ה.

רמב"ם / הלכות זכיה ומתנה פרקים ז', ח', ט'

ברמב"ם היום, נלמד את ההלכות על מתנות מיוחדות:

בפרק ז' - לומדים על שושבינות, בימים עברו כשאדם רצה להתחתן חבריו היו נותנים לו כסף. ואז הוא היה צריך לתת להם כסף כשהם עמדו להתחתן. היות וזו לא הייתה מתנה רגילה, אלא יותר כמו הלואה, התר לו לקבל את כספו חזרה על ידי בית הדין.

פרק ח' - מלמדנו שעם 'שכיב מרע' - אדם מאוד חולה ישנם כללים מיוחדים כדי להקל על האדם לתת מתנות לבני משפחתו לפני פטירתו מן העולם. ההלכה היא שהמתנות שהוא אומר לתת, נתנות רק כאשר הוא נפטר. אם הוא מרגיש טוב יותר הוא יכול לשנות את דעתו או לתת אותם בדרךים הרגילות.

בפרק ט' - ישנן הלכות על הזמנים בהם עלולים לחשב שמתנותיו של שכיב מרע לא יהיו נחשבות.

זרכי החסידות / חג חסידי - י' בסלו

כאשר האדמו"ר הזקן נפטר היה האדמו"ר האמצעי בקרמנצ'וג. כעת שנהיה רבי החליט לעבור לליובאוויטש. החסידים נתנו לו כסף כדי שיוכל לקנות שם בית. במקום זה כאשר האדמו"ר האמצעי הגיע לליובאוויטש. הוא החליט לתת את הכסף הזה לצדקה.

הוא יסד קבוצה של שלושה אנשים שתפקידם היה לחלק לעניים. ואז כתב מכתב לקרוב משפחה לעדכן אותו כיצד יכל לתת כל כך הרבה כסף (3000 או 4000 רבל) ליהודים בארץ ישראל.

שנים רבות אחר כך, הבן של אותו קרוב מצא את המכתב.

הוא כעס על האדמו"ר האמצעי בין שהרגיש נפגע ממה שהו שקרה. הוא שנה בזירות את המספרים במכתב כך שיהיה כתוב 103,000 או 104,000 רבל!

או אז הראה את המכתב לשלטונות. הוא הסביר להם שהאדמו"ר האמצעי ככל הנראה מתכנן למרוד בשלטון. זו הסבה שאסף כל כך הרבה כסף. הוא שלח כסף לטורקים (ששלטו אז בארץ ישראל) הוא גם אמר שהמדות של בית המדרש של האדמו"ר האמצעי הם כמו המדות של בית המקדש, לכן זה מחייב שהוא רוצה להיות המלך. (האם זה נשמע לכם קצת מכר? זה דומה להלשנה שהיתה על

הַאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן!).

אֶפִּילוֹ כְּאִשְׁרֵי לְקַחוֹ אוֹתוֹ לְבֵית הַמַּאֲסָר, הַתִּיחֲסוֹ לַאֲדָמוֹ"ר הָאֲמֻצָּעִי בְּכָבוֹד. אֲשֶׁרוֹ לוֹ לוֹמַר מֵאֲמָרִים בְּדֶרֶכוֹ לָשֵׁם.

שְׁבוּעוֹת מִסְפָּר אַחֵר כֵּן הֵם אָמְרוּ לַאֲדָמוֹ"ר הָאֲמֻצָּעִי שֶׁהֵם הִחְלִיטוּ שְׁלֹא עָשָׂה עוֹל וְהֵם מְשַׁחֲרָרִים אוֹתוֹ בִּי כְּסִלּוֹ.

הַאֲדָמוֹ"ר הָאֲמֻצָּעִי חֵי שָׁנָה נֹסֶפֶת אַחֵר כֵּן, וְנִפְטָר שָׁנָה אַחֲרֵי הַמַּאֲסָר בְּט' כְּסִלּוֹ בְּגִיל 54.

תַּפְּלָה / שְׁמַע - בְּרוּךְ שֵׁם

מִקֹּדֶשׁ לְעֹלָי נִשְׁמַת סִבְתָּנוּ הָאֱהוּבָה נְחֻמָּה צִיְפָה בַּת ר' שְׁמַעְיָה ע"ה גִּדְמָן

אַחֵר אֲמִירַת הַשּׁוֹרָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, אוֹמְרִים "בְּרוּךְ שֵׁם".

בְּחִסְדוֹת מִסְבָּר שְׁשָׁנֵי הַפְּסוּקִים הָאֵלוּ מְבוֹיָנִים כְּנֶגֶד עֲנִינִים שׁוֹנִים מְאֹד. בְּעֶצֶם כָּל "שֹׁעַר הַיְּחִוּד וְהָאֱמוּנָה" מְבַסֵּס עַל הַבְּנֵת דְּבָרֵי הַזֶּהֶר עַל פְּסוּקִים אֵלּוּ.

הַזֶּהֶר אוֹמֵר שֶׁהַפְּסוּק הָרֵאשׁוֹן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע נִקְרָא "יְחִוּדָא עִילָאָה" – דֶּרֶךְ שְׁבָה מְבִינִים אֶת אַחַדוֹת ה' בְּעוֹלָם. וְהַפְּסוּק הַשֵּׁנִי "בְּרוּךְ שֵׁם" נִקְרָא יְחִוּדָא תַּתְּאָה – דֶּרֶךְ אַחֲרֵת בָּהּ מְבִינִים אֶת אַחַדוֹת ה' בְּעוֹלָם.

בְּשֹׁעַר הַיְּחִוּד וְהָאֱמוּנָה לומדים את כּוֹנֵת הַדְּבָרִים.

גְּאֻלָּה וּמְשִׁיחַ / הַפְּרָשָׁה הַחֲסִידִית – פְּרָשַׁת וַיֵּצֵא

בְּפְרָשַׁת וַיֵּצֵא, שְׁמַתְחִילִים לִקְרֹא בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּמִנְחָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, לומדים על הַשְּׁלִיחוֹת הַמִּיחָדָת שֶׁל יַעֲקֹב. הוֹרִינּוּ שְׁלַחוּ אוֹתוֹ לַחֲרוֹן כַּדִּי לְהַתְחַתֵּן. יַעֲקֹב בִּקֵּשׁ מֵה' שִׁיְהִיָּה עִמּוֹ וַיִּשְׁמֹר עָלָיו בְּחָרוֹן, וְשֶׁה' יִשְׁיב אוֹתוֹ בְּשָׁלוֹם לְבֵית אָבִיו. ה' בָּרַךְ אוֹתוֹ, וְהַבְּטִיחַ שֶׁהוּא יַחְזִיר אוֹתוֹ חֲזָרָה בְּשָׁלוֹם לְבֵית אָבִיו.

הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁל יַעֲקֹב אָבִינוּ הֵיא הוֹרָאָה לְשְׁלִיחוֹת שְׁלָנוּ בְּעוֹלָם, לַעֲשׂוֹת לֵה' דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים.

אֲנִי נִשְׁלָחִים ל"חָרוֹן" לְמִקְוֹמוֹת שׁוֹנִים בְּעוֹלָם, שְׂאִינָם נִרְאִים כְּאֵלוֹ הֵם מְלֵאִים בְּקִדְשָׁהּ, וְהוֹפְכִים אוֹתָם לְמִקְוֹם נַח לֵה'. לִפְנֵי שְׂיוּצָאִים לְשְׁלִיחוֹת, מְבַקְשִׁים מֵה' שִׁיְהִיָּה אִתָּנוּ וַיִּשְׁמֹר עָלֵינוּ.

מִדּוּעַ מְבַקְשִׁים מֵה' גַּם שִׁיְחֲזִיר אוֹתָנוּ? הָאֵם אֵין הַדְּבָר הַחֲשׁוֹב בְּיוֹתֵר לְבַצֵּעַ אֶת הַשְּׁלִיחוֹת כְּרֵאוּי? מֵה זֶה מְשָׁנָה הָאֵם נַחֲזֹר אוֹ לֹא?

זֶהוּ הַלֵּקַח אוֹתוֹ לומדים מֵיעֲקֹב: חֲשׁוֹב מְאֹד לְקַיֵּם אֶת הַשְּׁלִיחוֹת בְּאִפְסָן הַטּוֹב בְּיוֹתֵר, אֲבָל זֶה לֹא הַדְּבָר הַיְּחִיד שֶׁה' רוֹצֵה. ה' רוֹצֵה שְׁנִסָּים אֶת עֲבוֹדָתָנוּ כֵּן שְׁנוּכַל לַחֲזֹר לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ אֵלֶיָּהּ אֲנִי שֹׁכֵיִם.

אֶפִּילוֹ אִם מְצֻלְחִים בְּשְׁלִיחוֹת שְׁלָנוּ בְּעוֹלָם, וְהוֹפְכִים אוֹתוֹ לְמִקְוֹם נַח- דִּירָה- לֵה', יֵשׁ לַחֲזֹר לְבֵית שְׁלָנוּ, לְעוֹלָם כְּפִי שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת, כְּאִשְׁרֵי מְשִׁיחַ יָבֵא.

הַדִּיעָה הַזֹּאת תִּתֵּן לָנוּ תוֹסֶפֶת חִיּוֹת בְּשְׁלִיחוֹת שְׁלָנוּ, לְסַיֵּם אֶת תַּפְקִידָנוּ וּלְהַבִּיא אֶת מְשִׁיחַ עֲכָשְׁיוֹ!

(רְאֵה סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת פְּרָשַׁת וַיֵּצֵא תַשְׁמ"ח)